

Bu Bir Nihayet Akdi

– DemirMUTLUGİL · 15 Ağustos 2024

son eşiğin burgusunda gerilmişse saz, gümüşü sararmışsa yüzüğün ıslaksa mandal... kıyıya çekilmişse sandal...toprağa yüz sürdüyse kürek...ve yorgunsa neyzenin nefesi, baş pareye ne gerek.

yorgunum...

hadi bir el at İstanbul

buğumu silen el olsun

bir el at yalnızlığı taşıyalım eşiğime

azlar önce,

altı renk düşürdü şehrine

mecburiyetlerimdeki telaş

siyahım kopkoyu,

sığıntı gülümsememde geçkin bir yaş

adına yazılmış şiirler üstüne yemin

çıkmayan canımın da,

umudunu kestim demin

ve inanmayacaksın,

dün gece,

usulca çıkacağım içinizden dedim

yirmi dokuzuncu harfime

sadece ve sadece

iyi bak kendine derler ya İstanbul
bakamıyorum...berbatım
iki fotoğraf aldım yanıma
sabıkalı kaydımı
sarhoş bir kadeh ve sağlığına raporu
nasıl dolacak oncanın boşluğu ki,
el yordamıyla
içelim diyorum oturup kıyına iyice
şen şakrak hüzünler
mey olsun haneye
dünya ahret bacımsın diyeyim yokluğunda
ayakların çirkin diye yalan söylediğim
naşide-i hanendeye

o göğü sevmeyelim sonra birlikte
karşı kıyıyı da
hatta güney Ege'yi de
sen çal sazı,
temmuz,ağustos iken teni
bilirim duysa içi yanar
ben kar göndereyim Tanrı dağlarından
kar topu oynasın diye,
ilk yazının geleni,gideni
bir de mübaşir bul bana,
süt dökmüş kedili
iki isme seslensin
sen ona,
şiiirler bana şahit olsun
ve Tanrı sevdamıza
kimse gelmesin...
dünler gülüşsün
bal mumlu mühür olsun yarınlar
dava düşsün

hadi bir el at İstanbul
çok yağmur yağacak yanar dağlarıma
çok fırtına

çok gök gürültüsü
beni topla...arta kalanları da
geçti sevmelerin kerahet vakti
kalkıp gider aşk da birazdan
bu bir nihayet akdi...

Demir Mutlugil

nceki Yazısı Sonraki Yazısı